

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoZm/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119207700
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119207700.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Žižkova 11, 815 10 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 704 713, zastúpeného zástupcom JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému v 2/ rade: J.. Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX V., občan SR, a žalovanému v 3/ rade: J.. P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX V., občianka SR, obidvaja zastúpení zástupcom Právne centrum s.r.o., so sídlom Mýtina 42, 811 05 Bratislava, IČO: 36 698 873, v konaní o zaplatenie 99.150,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 2/ a v 3/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18CbZm/6/2019-451 zo dňa 19. júna 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 18CbZm/6/2019-616 zo dňa 18. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18CbZm/6/2019-451 zo dňa 19. júna 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 18CbZm/6/2019-616 zo dňa 18. júna 2021 p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovaným v 2/ a v 3/ rade ako solidárne zaviazaným nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd uložil žalovaným v 2/ a v 3/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 99.150,13 Eur spolu s úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 99.150,13 Eur od 05.01.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 330,50 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovaným v 2/ a v 3/ rade ako solidárne zaviazaným nárok na plnú náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca na Okresnom súde Bratislava V domáhal voči žalovaným v 2/ a v 3/ rade a pôvodne aj žalovanému v 1/ rade - spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o., so sídlom Martin, IČO: 36 397 237, vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovaným v 1/ až v 3/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 123.924,62 Eur s úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 123.924,62 Eur od 05.01.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 413,08 Eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom cudzej zmenky vystavenej dňa 03.01.2007 v Žiline žalobcom, ktorá obsahuje bezpodmienečný príkaz adresovaný pôvodne označenému žalovanému v 1/ rade ako zmenečníkovi, aby dňa 04.01.2010 zaplatil žalobcovi sumu 24.774,49 Eur bez protestu (ďalej len „zmenka“). Zmenka bola prijatá žalovaným v 1/ rade a žalovaní v 2/ a v 3/ rade sa ako zmenkoví ručiteľia zaručili za zaplatenie zmenky za žalovaného v 1/ rade ako príjemcu. Žalobca je tiež majiteľom cudzej zmenky vystavenej dňa 02.07.2008 v Žiline žalobcom, ktorá obsahuje bezpodmienečný príkaz adresovaný žalovanému v 1/ rade ako zmenečníkovi, aby dňa 04.01.2010 zaplatil žalobcovi sumu 99.150,13 Eur bez protestu. Táto zmenka bola prijatá pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade a žalovaní v 2/ a v 3/ rade sa ako zmenkoví ručiteľia zaručili za zaplatenie zmenky za žalovaného v 1/ rade

ako príjemcu. Keďže žalovaní splatné zmenky nezaplatili, žalobca sa domáhal zaplataenia zmenkovej sumy 123.924,62 Eur s príslušenstvom.

2. Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 3CbZm 335/2013-58 zo dňa 18.02.2014 konanie v časti o zaplataenie zmenkovej sumy 99.150,13 Eur so 6%-ným ročným úrokom od 05.01.2010 a zmenkovej odmeny 330,50 Eur uplatnenej na základe cudzej zmenky vystavenej žalobcom, akceptovanej žalovaným v 1/ rade ako zmenečníkom a avalovanej žalovanými v 2/ a v 3/ rade v Žiline dňa 02.07.2008, vylúčil na samostatné konanie. Následne Okresný súd Bratislava V postúpil vylúčený návrh miestne príslušnému Okresnému súdu Žilina.

3. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07. júna 2016, č.k. 10CbZm/30/2014-174, ktorým žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že do blankozmenky, ktorú podpísali žalovaní 2/ a 3/ v postavení avalistov zmenkového dlžníka - obchodnej spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o., žalobca vedľa vyznačenej meny „SKK“ na blankozmenke zmenku vyplnil v číselnej a slovnej časti o sumu 99.150,13, pričom v číselnej časti je zapísaný údaj o mene „EUR“, pričom na údaj predtlačený na zmenke nemožno hľadiť ako na nenapísaný a zároveň podľa ust. Čl. I § 6 ods. 1 zákona zmenkového a šekového sa zákonná fikcia viaže na rozdielne údaje zmenkovej sumy a nie je možné ju rozširovať na rozporný údaj o mene. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že zápisom duplicitného údajja o mene na zmenke je založená pochybnosť o tom, na akú menu zmenka znie, a kedy bola zmenková suma s údajom o mene do zmenky doplnená, čo v súvislosti s požiadavkou meny ako esenciálnej súčasti zmenky pri pluralite meny požiadavke určitosti peňažnej sumy odporuje. Na základe aplikácie princípu prísnej formálnosti zmenky súd posudzoval platnosť zmenkovej listiny so záverom, že žalobcom predložená zmenka je neplatnou zmenkou, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Na odvolanie žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 29.03.2017, č.k. 13CoZm/24/2016 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd svoje potvrdzujúce rozhodnutie založil na závere, že pokiaľ žalobca ako osoba oprávnená na doplnenie vystavenej blankozmenky jednoznačne nevyjadril menu peňažného záväzku v zmysle ust. Čl. III § 9a ods. 2 Zákona zmenkového a šekového tak, že by pôvodne predtlačená mena SKK bola z textu zmenkovej listiny vyškrtnutá a do blankozmenky doplnil sumu peňažného záväzku uvedenú v mene EUR, nie je možné považovať takéto doplnenie za vyznačenie zmeny slovenskej meny na euro, ak určenie peňažného záväzku v SKK zostalo po doplnení zmenky žalobcom zachované. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil so záverom okresného súdu o nemožnosti aplikácie ust. Čl. I § 6 ods. 1 ZZŠ na rozporný údaj o mene, keďže zákonná fikcia podľa uvedeného ustanovenia sa viaže výlučne na rozpor medzi zmenkovou sumou uvedenou číselne a zmenkovou sumou vyjadrenou slovami.

4. Na základe podaného dovolania žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Obdo/65/2017 zo dňa 30.05.2019 rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.03.2017, č.k. 13CoZm/24/2016-232 a rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 7. júna 2016, č.k. 10CbZm/30/2014-174 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolací súd v dôvodoch svojho zrušujúceho rozhodnutia poukázal na základný interpretačný princíp uplatňujúci sa pri výklade náležitostí zmenky, a to tzv. zmenkovú prísnosť, ktorý sa prejavuje v tom, že súd má pri výklade textu zmenky postupovať formálne, avšak nie formalisticky. Súčasne zdôraznil, že pri výklade obsahu zmenkového záväzku možno vychádzať len zo zmenkovej listiny a nie je možné vziať do úvahy okolnosti, ktoré sa nedotýkajú priamo zmenky. Dovolací súd prihliadal na to, aby rozhodnutím súdu došlo k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu. Dovolací súd ďalej zdôraznil, že zmenka sa doplnením chýbajúcich údajov stáva úplnou zmenkou s účinkami ex tunc ku dňu vystavenia zmenky. V prípadoch, kedy bola vystavená zmenka pôvodne ako blankozmenka do 31.12.2008, kedy bola menou na území SR slovenská koruna, a na ktorých bola vo formulári zmenky predtlačená mena „SKK“ pri číselnom vyjadrení zmenkovej sumy a ktoré boli doplnené o zmenkovú sumu po 01.01.2009, nemožno opomíňať, že menou na území Slovenskej republiky bola mena euro. Dovolací súd teda pripustil, že mena euro bola platnou menou aspoň v jednom štáte aj pred dátumom 01.01.2009, a preto môže zmenková suma na zmenke vystavenej na území SR do 31.12.2008 znieť aj na menu euro. Dovolací súd súčasne konštatoval, že pokiaľ je zmenková suma uvedená v rovnakej výške v mene euro tak v číselnom vyjadrení, ako aj v slovnom vyjadrení, a oddelene od tohto vyjadrenia zmenkovej sumy je pri jej číselnom vyjadrení ponechaný aj údaj o mene „SKK“, nemožno automaticky dospieť k záveru, že by zmenková suma nebola vyjadrená určitým spôsobom. Dovolací súd sa zaoberal aj vnútornou

štruktúrou textu zmenkovej listiny s konštatovaním, že ak je v texte zmenkovej listiny uvedená totožná suma v mene euro tak slovne, ako aj číselne, je nepochybné, že zmenková suma znie na menu euro, a že zmenková suma je vyjadrená určitým spôsobom. Vo väzbe na prechodné ustanovenia čl. III § 9a ods. 2 ZZŠ dovolací súd uviedol, že odo dňa zavedenia eura v SR možno na zmenky a šeky, ktoré znejú na slovenskú menu, vyznačiť zmenu slovenskej meny na eurá, a to v prepočte a so zaokrúhlením zmenkovej sumy alebo šekovej sumy podľa konverzného kurzu a so zaokrúhlením na dve desatinné miesta na najbližší eurocent v súlade s pravidlami na prechod zo slovenskej meny na eurá, ktoré ustanovujú osobitné predpisy. Ak sa na zmenky a šeky, ktoré znejú na slovenskú menu, vyznačí zmena slovenskej meny na eurá alebo zmena zmenkovej sumy alebo šekovej sumy zo slovenskej meny na eurá v súlade s ustanovenými pravidlami pre prechod zo slovenskej meny na eurá, takto vyznačená zmena sa považuje za súčasť pôvodného textu zmenky alebo šeku, pričom to nemá nijaký vplyv na právne vzťahy súvisiace s príslušnou zmenkou alebo šekom ani na platnosť zmenky alebo šeku a na vznik, zmenu alebo zánik zodpovednosti za zaplatenie zmenkovej sumy alebo šekovej sumy po prepočte zo slovenskej meny na eurá. Dovolací súd ďalej uviedol, že predmetné prechodné ustanovenie nebránilo tomu, aby v prípade, ak bola zmenka vystavená ako blankozmenka do 31.12.2008, bola po 01.01.2009 doplnená o zmenkovú sumu priamo v mene euro bez ohľadu na skutočnosť, že zmenková listina mala podobu zmenkového formulára s predtlačenu menou „SKK“ pri číselnom vyjadrení zmenkovej sumy. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel záveru, že požiadavke určitosti zmenkovej sumy ako podstatnej náležitosti cudzej zmenky podľa čl. I § 1 ods. 2 ZZŠ vystavenej do 31.12.2008 pôvodne ako blankozmenka nebráni, ak je zmenková suma vyjadrená v totožnej výške číselne aj slovne v mene eur, a to ani v prípade, ak je iba pri číselnom vyjadrení zmenkovej sumy na formulári zmenky používanom v čase jej vystavenia predtlačenu mena „SKK“. V takom prípade nie je zmenka neplatná, keďže zmenková suma je vyjadrená určitým spôsobom v mene euro.

5. Vychádzajúc z právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v rozhodnutí dovolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, Okresný súd Žilina vec opätovne prejednal a rozhodol. Z hľadiska aplikácie procesného predpisu okresný súd uviedol, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis, a to zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý v prechodnom ustanovení § 470 ods. 1 uvádza, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle ust. § 471 ods. 2 CSP, konania o zmenkovom platobnom rozkaze a šekovom platobnom rozkaze začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Vzhľadom na znenie citovaného prechodného ust. § 471 ods. 2 CSP pri zohľadnení tej skutočnosti, že konanie v prejedávanej veci sa začalo podaním žaloby na Okresnom súde Bratislava III dňa 13.09.2011 a zmenkový platobný rozkaz v predmetnej veci nebol vydaný, okresný súd v nadväznosti na prechodné ust. § 372y ods. 2 zákona č. 438/2015, ktorým bol s účinnosťou od 23.12.2015 zmenený a doplnený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, postupoval vo vzťahu k osobitným ustanoveniam, ktoré sa týkajú konania o uplatnení práv zo zmenky podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom od 23.12.2015. Vo vzťahu k procesnej obrane žalovaných konajúci súd zároveň aplikoval ustanovenie § 470 ods. 2 CSP a procesnej obrane žalovaných priznal účinky, aké im priznávala právna úprava OSP účinná v čase ich podania v znení platnom a účinnom do 22.12.2015.

6. Okresný súd konštatoval, že predmetom konania je posúdenie dôvodnosti uplatneného zmenkového nároku žalobcu voči žalovaným vo väzbe na vyhodnotenie procesnej obrany žalovaných, ktorú žalovaní založili na námietke neplatnosti zmenky z dôvodu duplicitne uvedenej meny zmenkovej sumy a ďalej na kauzálnych námietkach voči zmenkovému nároku, neplatnosti dohody o vyplňovacom práve primárne dovolávajúcich sa ochrany žalovaných v postavení spotrebiteľov a ďalej z dôvodu nesprávneho doplnenia zmenkovej sumy do blankozmenky v rozpore s dohodou o vyplňovacom oprávnení žalobcu. Vzhľadom na úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 438/2015 Z.z. účinnú od 23.12.2015 okresný súd prihliadal na úpravu podľa Čl. I § 17 ZZŠ, keď žalobca uplatnil právo zo zmenky voči žalovaným 2/ a 3/ ako fyzickým osobám. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že dôvody vystavenia zmenky sa viazali na podnikateľskú činnosť príjemcu zmenky, ktorého boli žalovaní spoločníkmi a konateľmi, a teda napriek postaveniu žalovaných ako fyzických osôb zmenka nesúvisela so spotrebiteľskou zmluvou, preto nebola namieste aplikácia ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa.

7. V konaní nebolo sporné, že cudzia zmenka, na základe ktorej žalobca uplatnil svoj zmenkový nárok v prejednávanej veci voči žalovaným 2/ a 3/ ako zmenkovým ručiteľom, je cudzou zmenkou zabezpečovacieho charakteru, ktorá sa viaže k zabezpečeniu pohľadávok žalobcu voči akceptantovi zmenky z kauzálneho vzťahu, ktorým je v posudzovanej právnej veci leasingová zmluva. Rovnako nebolo sporné, že predmetná zmenka bola pri jej vystavení neúplná, t.j. išlo o blankozmenku, ktorou mal byť zabezpečený záväzok žalovaného 1/ z lízingovej zmluvy uzatvorenej dňa 02.07.2008 medzi žalobcom ako lízingovým prenajímateľom a spoločnosťou CM COMFORTA, s.r.o. ako lízingovým nájomcom (pôvodne žalovaným v rade 1/). Predmetná zmenka mala byť doplnená za podmienok vyplývajúcich z Vyplňovacieho zmenkového prehlásenia k zmluve zo dňa 02.07.2008 (č.l. 147 spisu). Účastníkmi dohody o vyplňovacom zmenkovom prehlásení sú žalobca ako lízingový prenajímateľ a spoločnosť CM COMFORTA, s.r.o. ako lízingový nájomca, konajúci jeho konateľom J.. Q. R. (žalovaným v rade 2/). Zmluvné strany sa dohodli na zabezpečení záväzku lízingového nájomcu vyplývajúceho z lízingovej zmluvy použitím biankozmenky akceptovanej lízingovým nájomcom, ktorá neobsahuje zmenkovú sumu a dátum splatnosti. Podľa uvedenej dohody avalom blankozmenky je J.. R. P. (žalovaná v rade 3/) a J.. Q. R. (žalovaný v rade 2/). Žalobca je oprávnený doplniť údaje do zmenky v prípade vzniku záväzku lízingového nájomcu vyplývajúceho z lízingovej zmluvy, pričom ako zmenkovú sumu je oprávnený doplniť súčet všetkých splatných záväzkov vyplývajúcich z lízingovej zmluvy vrátane všeobecných zmluvných podmienok ČSOB Leasing, a.s. k finančnému lízingu a ako dátum splatnosti je oprávnený doplniť dátum vyplnenia zmenky. Okresný súd uviedol, že zo strany žalovaných v rade 2/ a 3/ nebola spochybnená dohoda o vyplňovacom zmenkovom práve ani jej podpísanie účastníkmi zmluvy. Rub predmetnej listiny je opatrený podpismi avalistov. Podľa okresného súdu plní predložená zmenka zabezpečovacia funkciu k záväzku pôvodne žalovaného 1/ z lízingovej zmluvy uzatvorenej dňa 02.07.2008 medzi žalobcom ako leasingovým prenajímateľom a žalovaným 1/ ako leasingovým nájomcom, čo vyplýva z procesnej obrany žalovaných a z obsahu listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobcom v prejednávanej veci, ktorá skutočnosť medzi stranami nebola v konaní sporná.

8. Primárne k námietke žalovaných, v rámci ktorej sa žalovaní dovolávali ochrany spotrebiteľa, okresný súd poznamenal, že Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. nevylučoval zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou. Teda aj v prípade, ak by zmenka zabezpečovala nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, čo však nebol posudzovaný prípad, použitie zmenky zákonná úprava nevylučovala. Takéto ustanovenie bolo zavedené až Zákomom o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 (§ 5a ods. 1 písm. b/), avšak možnosť zabezpečenia záväzku žalovaného 1/ z lízingovej zmluvy je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase uzatvorenia lízingovej zmluvy a dohody o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve zo dňa 02.07.2008. Z vykonaných listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že vystavenie zmenky a poskytnutie zmenkového ručenia žalovanými 2/ a 3/ sa viazalo k uzatvorenej obchodnej zmluve medzi spoločnosťou ČSOB Leasing, a.s. a spoločnosťou CM COMFORTA, s.r.o. ako podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, a teda predmetná lízingová zmluva má nepochybne charakter inomínatnej obchodnej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka s použitím ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka. V čase uzavretia predmetnej lízingovej zmluvy a dohody o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve zo dňa 02.07.2008 mali žalovaní 2/ a 3/ postavenie spoločníkov a konateľov obchodnej spoločnosti, a to do 11.08.2009 (úplný výpis z Obchodného registra spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o.). Toto postavenie žalovaných bolo podľa okresného súdu určujúce pre posúdenie ich hmotnoprávneho a procesného postavenia z hľadiska možnej aplikácie prospotrebiteľského práva. Vo všeobecnosti okresný súd konštatoval, že právna úprava od roku 2001 až do súčasnosti poskytovala rôzny stupeň ochrany spotrebiteľov v súvislosti s použitím zmienek v spotrebiteľských vzťahoch, kedy prakticky až do roku 2010 bola na rôznej úrovni limitovaná otázka vyplnenia zmenkovej sumy do emitovanej blankozmenky a až právna úprava platná a účinná od 01.01.2011 úplne zakázala používanie zmienek, ktorých hospodársky účel sa viazal na spotrebiteľské úvery, čo však nie je predmetom posudzovanej právnej veci. Platná právna úprava účinná od 01.05.2014 úplne zakázala používanie zmienek v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi, pričom rozšírila zákaz na akékoľvek spotrebiteľské zmluvy. To znamená, že aktuálne je zakázané používať zmenky, ktorých hospodársky účel by bol spojený a akoukoľvek spotrebiteľskou zmluvou právne regulovanou v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo však nedopadá na posudzovanú právnu vec.

9. Keďže na strane žalovaných 2/ a 3/ vystupujú fyzické osoby v postavení avalistov, okresný súd dôsledne posudzoval ich postavenie z hľadiska ochrany spotrebiteľského práva, pričom uviedol, že postavením avalistu, a tým, či môže vystupovať v pozícii spotrebiteľa, sa zaoberala nielen judikatúra

všeobecných súdov Slovenskej republiky, ale tiež európska judikatúra, kde podľa čl. 15 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.11.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povoláním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme aval za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru (rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.03.2013 vo veci Česká spořitelna, a.s. c/a Geralt Feichter, sp. zn. C-419/11). Žalovaní 2/ a 3/ v čase vyplnenia zmenky a uzavretia dohody o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o. (pôvodne žalovaného v rade 1/) ako akceptanta cudzej zmenky, a preto je zrejmé, že žalovaní pri zabezpečení záväzku z lízingovej obchodnej zmluvy vystupovali v rámci svojich funkčných vzťahov k obchodnej spoločnosti, a preto nemajú postavenie spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Európskeho súdneho dvora zo dňa 14.03.2013, C-419/11, ... „Aj keď má záväzok zmenkového ručiteľa abstraktnú povahu a je teda nezávislý od záväzku vystaviteľa, za ktorého sa zaručil, nič to nemení na tom, že zmenkové ručenie fyzickej osoby poskytnuté v rámci vlastnej zmenky vystavenej na zabezpečenie záväzku obchodnej spoločnosti nemožno považovať za poskytnuté mimo a nezávisle od akejkoľvek podnikateľskej činnosti alebo povolania alebo účelu, ak má táto fyzická osoba s uvedenou spoločnosťou úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povoláním, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti“. Z iného rozhodnutia Európskeho súdneho dvora zo dňa 19.11.2015 vo veci C-74/15 vyplýva, že „V prípade fyzickej osoby, ktorá poskytla zabezpečenie za splnenie záväzkov obchodnej spoločnosti, je na vnútroštátnom sudcovi, aby určil, či táto osoba konala v rámci svojej profesnej činnosti alebo z dôvodu svojich funkčných vzťahov, ktoré má s touto spoločnosťou, ako sú napríklad výkon funkcie konateľa alebo nezanedbateľná účasť na základnom imaní, alebo či táto osoba konala pre súkromnoprávne účely“.

10. K argumentácii žalovaných, že spoločnosť CM COMFORTA, s.r.o. nemala v predmete podnikania poskytovanie úverov, a preto právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a pôvodne žalovaným 1/, nemá charakter obchodného vzťahu, okresný súd poznamenal, že žalovanými uvádzané rozhodnutie nemá dopad na posudzovanú právnu vec, keďže predmetom činnosti žalobcu bolo poskytovanie finančného lízingu, teda finančnej služby v súvislosti s predmetom podnikania lízingového nájomcu, ktoré okrem iného spočívalo v prevádzkovaní prania bielizne bez chemického čistenia, v súvislosti s ktorým predmetom podnikania bola predmetom financovania technológia práčovne. Z uvedeného nepochybne vyplýva súvis s podnikateľskou činnosťou zmluvných strán a charakter obchodnoprávneho vzťahu medzi poskytovateľom finančnej služby (žalobcom) a jej príjemcom (pôvodne žalovaným 1/) podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podnikateľská väzba žalovaných 2/ a 3/ bola vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku nespochybniteľná, čo vylučuje aplikáciu prospotrebiteľského práva. Z uvedeného pohľadu je podľa okresného súdu irelevantná otázka použitia, resp. využitia príjmov z podnikateľskej činnosti žalovaných ako spoločníkov obchodnej spoločnosti, ktorá vystupuje ako akceptant cudzej zmenky, resp. dôvody, pre ktoré žalovaní zmenkové ručenie poskytli. Okresný súd tak dospel k záveru, že zmluva a z nej vyplývajúce záväzky, ktorých splnenie žalovaní 2/ a 3/ zabezpečovali zmenkovým ručením, nemajú spotrebiteľskú povahu, teda sa jedná o obchodnú zmluvu, pričom s ohľadom na postavenie žalovaných 2/ a 3/ z hľadiska ich funkčných vzťahov k obchodnej spoločnosti ako akceptantovi cudzej zmenky nemajú žalovaní 2/ a 3/ postavenie spotrebiteľov, a preto nie je namieste aplikácia prospotrebiteľského práva v danej veci. S ohľadom na uvedený záver okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku neprijateľných zmluvných podmienok uplatnenú žalovanými 2/ a 3/ k otázke platnosti dohody o vyplňovacom práve a na ňu nadväzujúcu tvrdenú neplatnosť zmenky a neplatnosť zmluvných ustanovení čl. 4.4.4 písmeno d) VZP upravujúcich právne následky predčasne ukončenej lízingovej zmluvy.

11. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný 2/ zmenku podpísal jednak ako konateľ za príjemcu cudzej zmenky a jednak vo svojom mene ako ručiteľ, a preto je možné predpokladať, že ručiteľský záväzok na seba prevzal spolu so žalovanou 3/ jedine z dôvodu, že žalovaní boli spoločníkmi a konateľmi obchodnej spoločnosti, ktorá zmenku akceptovala. Napriek tomu sa podpisom per aval stali samostatnými dlžníkmi, nezávislými od vystaviteľa zmenky a sami za seba sa majiteľovi zmenky zaručili, že zmenku zaplatia. Podľa čl. I § 32 ZZŠ sa tak stali zaviazanými rovnako ako akceptant cudzej zmenky (pôvodne žalovaný 1), za ktorého sa zaručili. Podpisom zmenky per aval vzniká samostatný ručiteľský záväzok, ktorý nie je viazaný na osobu, za ktorú sa avalisti zaručili, ale podľa čl. I § 30 ods. 1 ZZŠ avalisti garantujú zaplatenie zmenky ako celok a len k nej je ich ručiteľský záväzok k zmenke akcesorický.

12. K jednotlivým kauzálnym námietkam žalovaných 2/ a 3/ ako avalistov okresný súd poznamenal, že žalovaní ako avalisti v zásade majú oprávnenie vznášať kauzálne námietky vyplývajúce z kauzálneho vzťahu, ktoré sa zakladajú na ich vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Účastníkom lízingovej zmluvy aj dohody o Vyplňovacom zmenkovom prehlásení k Zmluve zo dňa 02.07.2008 bola okrem žalobcu spoločnosť CM COMFORTA, s.r.o. konajúca svojim konateľom J. Q. R. (žalovaným 2/). Žalovaní 2/ a 3/ ako avalisti osobitnú dohodu, ktorá by im zakladala právo uplatňovať kauzálne námietky k predmetnej zmenke, neuzavreli. Novodobá judikatúra však považuje za formu kauzálneho avalu aj situáciu, keď dohodu o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve a súčasne kauzálnu dohodu, ktorá opisuje kauzálnu príčinu vystavenia zmenky, uzavrie avalát s majiteľom zmenky v postavení konateľa výstavcu vlastnej zmenky alebo akceptanta cudzej zmenky, teda v situácii, ak akceptantom zmenky je obchodná spoločnosť, za ktorú koná ten istý štatutárny orgán, ktorý následne zmenku v pozícii fyzickej osoby avaluje. Teda, aj keď žalovaný 2/ nepodpísal lízingovú zmluvu, prípadne dohodu o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve ako účastník zmluvy a nemá súčasne uzatvorenú s výstavcom cudzej zmenky osobitnú dohodu k okruhu možných kauzálnych námietok, ktorými sa môže avalista v konaní brániť, novodobá judikatúra sa prikláňa k tomu, že nie je možné mu nepriznať právo uplatniť relatívne námietky vyplývajúce z dohody o vystavení zmenky, keďže z titulu svojho postavenia bol súčasťou tejto kauzálnej dohody nielen ako právnická osoba, ale aj ako fyzická osoba, nakoľko vystupoval v dvoch pozíciách (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, IN: Soudní judikatura č. 6/2010), obdobne rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.03.2013, sp. zn. C-419/11).

13. Vychádzajúc z povahy tzv. kauzálneho avalu a novodobej judikatúry okresný súd posúdil žalovanými uvádzané kauzálne námietky a ich dopad na povinnosť žalovaných plniť na žalobcom predloženú zmenku. Ustanovenie čl. I § 10 ZZŠ pripúšťa, aby dlžník z blankozmenky namietal voči majiteľovi zmenky jej vyplnenie v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke a ubránil sa tak plneniu záväzku zo zmenky. V prípade podaných námietok smerujúcich k vyplneniu blankozmenky v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve je dlžník nositeľom dôkazného bremena o tom, že dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke nebola dodržaná. Zároveň dlžník bez ohľadu na to, kto znáša dôkazné bremeno, je vždy nositeľom povinnosti tvrdenia, a to uvedenia konkrétnych skutkových okolností predstavujúcich tvrdené porušenie dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke, resp. jeho rozsah. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo dňa 13.10.1998, sp. zn. 5Cmo/125/1998, v zmysle právnej vety ktorého, pokiaľ majiteľ vyplní zmenku, ktorá bola vydaná ako neúplná (blankozmenka), odlišne od dohody o jej vyplnení, nie je z tohto dôvodu zmenka neplatná. Nesprávne vyplnenie len zakladá námietku dlžníka podľa čl. I § 10 zákona zmenkového a šekového. Pokiaľ ide o vzťah majiteľa, ktorý je prvým majiteľom zmenky, k zlej viere alebo hrubej nedbanlivosti v zmysle čl. I § 10 ZZŠ, je potrebné dospieť k záveru, že tento prvý majiteľ sa najmenej hrubou nedbanlivosťou prevíni tým, že nevyplnenú zmenku nesprávne vyplní, a tým z nej vytvorí zmenku úplnú, ktorým okamihom sa stane jej majiteľom, aj keď má všetky predpoklady viesť, či vôbec a ako mala byť zmenka vyplnená. Zároveň okresný súd poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo dňa 29.03.2004, sp. zn. 9Cmo/7/2003, podľa právnej vety ktorého, pokiaľ je v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu len konštatované, že zmenková suma bola v blankozmenke vyplnená nesprávne, nemôže táto námietka obstať, pretože z nej nevyplýva, v akom rozsahu je zmenkový platobný rozkaz napádaný, a či teda predmetom konania o námietkach je celý zmenečný peniaz alebo iná čiastka. Úplne v rozpore so zákonom je požiadavka odporcu, aby navrhovateľ sám preukázal správnosť vyplnenej zmenkovej sumy.

14. Podľa okresného súdu zmenka vo všeobecnosti predstavuje dlžnícky dokonalý cenný papier, ktorý za predpokladu splnenia formálnych náležitostí zakladá priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný záväzok určitej osoby zaplatiť majiteľovi zmenky v určitom mieste a čase určitú peňažnú čiastku. Teda aj v situácii, že spravidla vystavenie zmenky je spojené s určitým dôvodom (kauzou), na základe zmenky vzniká špecifický zmenkovoprávny vzťah, ktorého abstraktný charakter tkvie v tom, že kauza nie je pre jeho existenciu významná a zo zmenky priamo nevyplýva. Zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol dôvodom jeho vzniku. To, akú funkciu prípadne plní zmenka vo vzťahu k základnému právnemu pomeru účastníkov, ktorý bol hospodárskym základom vystavenia zmenky, určuje až dohoda strán zmenkového vzťahu, t.j. zmenková zmluva. Dohodnutý účel zmenky, a teda v akom funkčnom vzťahu ku kauzálnemu pomeru zmenka podľa dohody strán zmenkového vzťahu vystupuje, je určujúci pre vymedzenie okruhu kauzálnych námietok, ktoré môže dlžník použiť na svoju obranu proti povinnosti na zmenku plniť. Teda ak dlžník zo zmenky popiera existenciu záväzku

vyplývajúceho zo zmenky, nesie v tomto smere dôkazné bremeno. Pre uplatnenie nárokov zo zmenky majiteľovi zmenky postačuje predložiť originál platnej zmenky, ktorej je majiteľom, a zásadne nemá povinnosť preukazovať ani dôvod zmenky, ani výšku svojej mimozmenkovej pohľadávky, aj keď je zabezpečená zmenkou a rovnako ani špecifikovať výpočet zmenkovej sumy, čo je dané abstraktnou povahou zmenkových záväzkov a ich nezávislosťou od kauzálnych vzťahov v zmysle čl. I § 17 ZZŠ. Zákonná úprava teda za určitých podmienok pripúšťa, aby sa dlžníci mohli proti povinnosti zaplatiť zmenku brániť aj tzv. kauzálnymi námietkami, ale aj v tomto prípade majú dlžníci povinnosť preukázať nimi tvrdené skutočnosti. Toto všeobecné vymedzenie charakteru zmenky ako cenného papiera bolo určujúcim pre posúdenie dôvodnosti žalovanými uplatnenej procesnej obrany z hľadiska hodnotenia bremena tvrdenia a z neho vyplývajúceho dôkazného bremena.

15. Pri namietanom porušení dohody o vyplňovacom práve vo väzbe na žalobcom doplnenú zmenkovú sumu z vykonaných dôkazov podľa okresného súdu vyplynulo, že žalobcom do zmenkovej listiny doplnená zmenková suma zodpovedá finančnému vyúčtovaniu predčasne ukončenej zmluvy listom zo dňa 26.10.2009 adresovaným lízingovému nájomcovi (žalovanému 1/), špecifikujúcim jednotlivé položky vyúčtovania ako dlžné sumy lízingového nájomcu do predčasného ukončenia zmluvy z titulu neuhradených splátok vo výške 17.511,60 eur a zmluvné pokuty a úroky z omeškania v sume 608,54 eur, spolu 18.120,14 eur, a nárok prenajímateľa v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy s poukazom na pripojenú faktúru č. 0820716801 v celkovej sume 81.029,99 eur, ktorá podľa predmetu fakturácie pripojenej faktúry (č.l. 149, 150) predstavuje škodu z finančných nákladov podľa bodu 4.4.4 f) a škodu z nezaistenia podľa 4.4.4 d), z toho prvá položka v sume 3.156,75 eur a druhá položka v sume 77.873,24 eur. Faktúru č. 0820716801, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému škodu v súvislosti s predčasným ukončením lízingovej zmluvy, žalobca vystavil dňa 26.10.2009, teda nepochybne v čase, ktorý predchádzal dátumu doplnenia zmenkovej listiny, ktorú žalobca doplnil dňa 04.01.2010. Za právne významnú okresný súd hodnotil skutočnosť, že lízingový nájomca (pôvodne žalovaný 1/) dôvodnosť pohľadávky žalobcu vyplývajúcej zo záverečného vyúčtovania lízingovej zmluvy a následne v súdnom konaní uplatnenej zmenkovej pohľadávky do momentu svojho zániku ako právnickej osoby nerozporoval, nenamietal. Z toho v období do 11.08.2009 boli žalovaní 2/ a 3/ spoločníkmi a konateľmi obchodnej spoločnosti akceptanta zmenky.

16. Z obsahu predloženej lízingovej zmluvy okresný súd zistil, že žalobca a žalovaný 1/ v zmluve dohodli vzájomné práva a povinnosti podľa zásad zmluvnej voľnosti tak, že zmluvné strany si v zmluve v dostatočnej miere vymedzili predmet svojich záväzkov podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obsah takto dohodnutých práv a povinností bol pre obe zmluvné strany záväzný. Lízingovou zmluvou sa žalobca ako lízingový prenajímateľ zaviazal žalovanému 1/ prefinancovať predmet lízingu podľa výberu lízingového nájomcu, pričom lízingový nájomca v zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú prílohu lízingovej zmluvy, a jeho primárnou povinnosťou bola povinnosť riadne a včas uhrádzať lízingové splátky. Teda účelom lízingovej zmluvy bolo po dohodnutú dobu umožniť lízingovému nájomcovi odplatné užívanie predmetu lízingu, čo nebolo zo strany žalovaného 1/ naplnené, keď žalobca v dôsledku porušenia povinnosti riadne a včas uhrádzať lízingové splátky v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami predčasne ukončil lízingovú zmluvu a uplatnil si svoje zmluvné nároky z predmetnej zmluvy. V danom prípade išlo o tzv. finančný lízing, teda účelové obstaranie vecí podľa potrieb a výberu lízingového nájomcu, kedy lízingový nájomca nesie už od uzatvorenia lízingovej zmluvy nebezpečenstvo škôd spojené s predmetom lízingu a znáša náklady spojené s jeho užívaním. Pokiaľ žalovaní 2/ a 3/ namietali, že pri vyplnení blankozmenky bola porušená dohoda o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve, týkajúca sa zmenkovej sumy bez ďalšej bližšej konkretizácie oprávnenej výšky tejto pohľadávky, takto všeobecne formulovaná námietka nie je podľa okresného súdu spôsobilá zbaviť zmenkových dlžníkov povinnosti na predloženú zmenku plniť a nemôže mať za následok zamietnutie žaloby, nakoľko z obsahu takto formulovanej námietky nie je zrejmé, v akom rozsahu je namietaný žalobcom uplatnený nárok. Nedostatok tvrdenia a naň nadväzujúce neunesenie dôkazného bremena neumožňuje súdu nahrádzať činnosť žalovaných vlastnými zisteniami. V pomeroch prejednávanej veci, pokiaľ žalovaní sa voči povinnosti splniť zmenkový ručiteľský záväzok bránili tým, že žalobca vlastným pasívnym správaním zavinil vznik škody neodobratím predmetu leasingu, ktorý nárok zahrnul do zmenkovej sumy, žalovaní bližšie nešpecifikovali, aká výška nároku žalobcu by zodpovedala oprávnenej pohľadávke žalobcu, ak by si žalobca riadne splnil svoju povinnosť a po neodovzdaní predmetu leasingu leasingovým nájomcom by vykonal všetky nevyhnutné úkony na jeho odobratie. Dôkazy, ktoré žalovaní na svoju obranu označili, k preukázaniu tejto spornej skutočnosti nesmerovali a hoci žalobca na pojednávaní opakovane namietal, že z procesnej obrany

žalovaných nie je zrejmy rozsah nároku, ktorý žalovaní činia sporným a ktorý nesporným, žalovaní neuviedli v tejto časti svojej procesnej obrany relevantné tvrdenia a neoznačili k nim viažuce sa dôkazy. Obrana žalovaných nebola koncipovaná spôsobom umožňujúcim okresnému súdu určiť rozsah jej dôvodnosti, pričom dôkazné bremeno procesnej obrany žalovaných k tejto námietke zaťažuje žalovaných, ktorí vzhľadom na povahu uplatneného nároku nemôžu túto dôkaznú povinnosť prenášať na stranu žalobcu. Pokiaľ žalovaní v konaní neuviedli tvrdenia a k nim dôkazy k cene predmetu lízingu k okamihu ukončenia lízingovej zmluvy medzi žalobcom a pôvodne žalovaným v rade 1/, t. j. k cene, za ktorú bolo možné v čase ukončenia lízingovej zmluvy predmet lízingu predať, prípadne zhodnotiť v rámci novouzatvorenej lízingovej zmluvy, námietka žalovaných o nedostatočnom prevenčnom správaní sa žalobcu v tejto časti neposkytuje okresnému súdu dostatočný podklad pre záver o nedôvodnosti žalovaného nároku. Teda aj v situácii, že okresný súd pripustil žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi kauzálnu námietku v záujme zabezpečenia práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pozornosti okresného súdu v prejednávanej veci neunikla skutočnosť, že po ukončení lízingovej zmluvy zo strany lízingového prenajímateľa dňa 07.04.2009 žalovaní 2/ a 3/ ako spoločníci obchodnej spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o. (akceptanta cudzej zmenky) previedli svoj obchodný podiel v spoločnosti na subjekt Reyna Isabel Gonzalez Torrecillas, C SIN NOMBRE S-N, LOC LA ILAMA, Cosala Sin. 807 00, Mexico, ktorý sa stal jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti do 23.11.2015, kedy spoločnosť na základe uznesenia Okresného súdu Žilina zo dňa 28.09.2015 bola zrušená bez likvidácie v zmysle § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka a dňom 24.11.2015 bola z Obchodného registra vymazaná. Okamihom zániku účasti žalovaných ako spoločníkov a konateľov obchodnej spoločnosti CM COMFORTA, s.r.o. dňom 11.08.2009 sa žalovaní vedome zbavili možnosti reálne ovplyvniť plnenie záväzkov príjemcu zmenky, na ktorú poskytli svoje ručenie. Pokiaľ okresný súd priznal žalovanému 2/ na základe kauzálneho avalu námietky, ktoré sa odvíjali od kauzálnych námietok pôvodne žalovaného 1/ ako príjemcu cudzej zmenky v záujme zachovania spravodlivého súdneho procesu, relevantnosť a dôvodnosť takéhoto postupu okresného súdu je s prihliadnutím na konanie žalovaných v uvedenom kontexte výrazne oslabená.

17. V konaní mal okresný súd za nesporne preukázané, že k odovzdaniu predmetu leasingu po ukončení leasingového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ nedošlo. Pokiaľ žalovaní poukazovali na vlastné konanie, ktorého snahou bolo predísť vzniku škody na majetku žalobcu ako vlastníka veci, ku ktorému malo dôjsť v štádiu po zániku účasti žalovaných 2/ a 3/ ako spoločníkov a konateľov žalovaného 1/, bez tvrdenia a preukázania dopadu ich konania na výšku oprávnenej pohľadávky žalobcu, nemožno hodnotiť procesnú obranu žalovaných ako efektívny prostriedok procesnej obrany, keďže predmetom konania nie je nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predčasne ukončenej leasingovej zmluvy, ale zmenkový nárok, ktorý vyplýva z predloženej zmenky. O to viac, ak pôvodne žalovaný 1/ ako akceptant cudzej zmenky žiadne námietky nesprávne vyplnenej zmenkovej pohľadávky, resp. nedôvodne uplatňovanej kauzálnej pohľadávky nenamietal. Do popredia tak vystupuje samostatnosť zmenkového záväzku nezávislého od kauzálneho vzťahu, ktorý bol dôvodom vystavenia zmenky. Z Čl. I § 30 ZZŠ vyplýva, že ručenie zabezpečuje zaplatenie zmenky, teda ide o zabezpečenie záväzku zmenkového, vyplývajúceho z konkrétnej zmenky. Ručenie žalovaných je tak abstraktným ručením zmenkovým. Pokiaľ žalovaní 2/, 3/ nemali uzatvorenú osobitnú dohodu so zmenkovým veriteľom zo zmenky zabezpečenej kauzálnej pohľadávky, potom chýba akýkoľvek podklad pre kauzálnu námietku avalistov tak, ako boli žalovanými produkované v konaní (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 26/2014 zo dňa 30.03.2015). Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí zdôraznil skutočnosť, že záväzok avalistu nie je podobný s ručením upraveným Občianskym zákonníkom, lebo avalista nemôže bez ďalšieho používať námietky osoby, za ktorú je na zmenke podpísaný, tak ako túto možnosť má ručiteľ v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Teda aj v prípade, ak zmenka plní zabezpečovaciu funkciu, nie je k zabezpečenému záväzku v pozícii akcesorického alebo subsidiárneho záväzku. To znamená, že predstavuje samostatný záväzok, nezávislý od kauzálneho vzťahu, ktorý bol dôvodom vystavenia zmenky. Pokiaľ teda zo strany žalovaných v konaní nebola tvrdená dohoda o podmienkach uplatňovania práv majiteľa zmenky voči zmenkovým ručiteľom, nie je daný základ pre uplatnenie kauzálnych námietok avalistov voči majiteľovi zmenky.

18. K žalovaným spochybnenému momentu doplnenia blankozmenky okresný súd konštatoval, že žalobca na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku predložil originál zmenky, v ktorej je inkorporovaný žalovaný nárok, pričom kauzu predmetnej zmenky a okolnosti jej vzniku vymedzili žalovaní 2 /a 3/ v rámci vyjadrenia k podanej žalobe v podaní zo dňa 19.12.2014 (č.l. 44), a to tak, že „zmenka k zmluve č. LZP/08/20716 ako blankozmenka bola vystavená dňa 02.07.2008, kedy platobnou menou v Slovenskej republike bola slovenská koruna. Navrhovateľ však blankozmenku doplnil dňa

04.01.2010, kedy sa predmetná zmenka stala dokonalým cenným papierom a kedy bolo platobnou menou v Slovenskej republike už euro“. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaných k podanej žalobe potvrdil, že k doplneniu blankozmenky na úplnú zmenku došlo po zavedení meny euro v Slovenskej republike, kedy bola zmenka doplnená na úplnú zmenku ručným dopísaním dátumu splatnosti zmenky a zmenkovej sumy vyjadrenej číselne a tiež slovom s vyjadrením meny euro. Moment, kedy došlo k vystaveniu predmetnej zmenky a následne k jej vyplneniu žalobca preukazoval originálom zmenky. Žalobca už na pojednávaní konanom dňa 07.06.2016 (č.l. 136) uviedol, že podľa dohody zmluvných strán, najmä dohody o vyplňovacom zmenkovom prehlásení k zmluve zo dňa 02.07.2008, sa strany dohodli, že dátum, kedy vzniká oprávnenie majiteľovi zmenky doplniť zmenkovú listinu, sa viaže na konkrétny moment tak, že ako dátum splatnosti je majiteľ zmenky oprávnený doplniť dátum vyplnenia zmenky.

19. Z vykonaných dôkazov bolo podľa okresného súdu nesporné, že blankozmenka bola vystavená v období pred zavedením meny euro na území Slovenskej republiky s tým, že obsahovala predtlačený údaj o mene nachádzajúci sa v časti určenej na dopísanie číselného vyjadrenia zmenkovej sumy, a to údaj „SKK“, ktorá bola v čase vystavenia blankozmenky zákonným platidlom na území Slovenskej republiky. Napriek tomu, že žalobca v súvislosti s uplatnením zmenkového nároku nie je povinný preukazovať skutočný okamih vyplnenia zmenky, z predložených listinných dôkazov nesporne vyplýva, že k ukončeniu lízingovej zmluvy zo strany lízingového prenajímateľa došlo dňa 07.04.2009 (ukončenie lízingovej zmluvy č. LZP/08/20716 - č.l. 352), teda nepochybne v čase po zavedení meny euro v Slovenskej republike, a preto námietku žalovaných, ktorou žalovaní na spochybnení okamihu doplnenia zmenkovej listiny založili jej neplatnosť, a to vzhľadom na prítomnosť dvoch mien pri vyjadrení zmenkovej pohľadávky, okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd v predmetnom konaní vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/65/2017 zo dňa 30.05.2019, ktorým je konajúci okresný súd viazaný, podrobne uviedol skutkové a právne východiská so záverom, že požiadavke určitosti zmenkovej sumy ako podstatnej náležitosti cudzej zmenky podľa čl. I § 1 bod 2 ZZŠ vystavenej do 31.12.2008 pôvodne ako blankozmenky nebráni, ak je zmenková suma vyjadrená v totožnej výške číselne aj slovne v mene euro, a to ani v prípade, ak je iba pri číselnom vyjadrení zmenkovej sumy na formulári zmenky používanom v čase jej vystavenia predtlačená mena „SKK“. V takom prípade nie je zmenka neplatná, keďže zmenková suma je vyjadrená určitým spôsobom v mene euro.

20. Rovnako námietku žalovaných, že v čase vystavenia zmenky mohol žalobca predpokladať zavedenie novej meny, a teda ako obozretný podnikateľský subjekt mohol trvať na tom, aby údaj o novej mene táto blankozmenka neobsahovala vôbec, resp. aby reflektovala nadchádzajúcu zmenu, okresný súd vyhodnotil za irelevantnú s poukazom na závery prijaté vyššie označeným rozhodnutím dovolacieho súdu a zistený skutkový a právny stav z vykonaných dôkazov. Dovolací súd sa podrobne vo svojom rozhodnutí zaoberal otázkou duplicity meny a jej vplyvu na platnosť zmenky v pomeroch použitia tzv. formulárových zmienek a v súvislosti s prechodom meny na euro vo väzbe na relevantnú právnu úpravu vyplývajúcu z ust. Čl. III § 9a ods. 2 ZZŠ a vo väzbe na rozbor judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky pri formulovaní záveru o neplatnosti zmenky odvolacím súdom v predmetnej veci. Vzhľadom na uvedené okresný súd námietku neplatnosti zmenky a nepreukázaného okamihu doplnenia zmenkovej listiny vyhodnotil ako nedôvodné. Z rovnakých dôvodov okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku porušenia dohody o vyplňovacom práve spájanú žalovanými s neoprávneným doplnením meny euro k zmenkovej sume, keďže určitosť bezpodmienečného sľubu zaplatiť určitú peňažnú sumu podľa Čl. I § 75 bod 2 ZZŠ vyžaduje taktiež vyjadrenie meny, v ktorej sa má zmenková suma zaplatiť. Preto, ak sporná zmenka bola vystavená ako blankozmenka pred zavedením meny euro v Slovenskej republike, prechodné ustanovenie Čl. III § 90 ZZŠ nebránilo tomu, aby blankozmenka vystavená do 31.12.2008 bola po 01.01.2009 doplnená o zmenkovú sumu priamo v mene euro bez ohľadu na skutočnosť, že zmenková listina mala podobu zmenkového formulára s predtlačenou menou „SKK“ pri číselnom vyjadrení zmenkovej sumy a bez ohľadu na skutočnosť, že dohoda o vyplňovacom oprávnení doplnenie ďalšej meny nepredpokladala.

21. Vo vzťahu ku kompenzačnej námietke žalovaných uplatnenej v rámci záverečného prednesu k veci okresný súd poznamenal, že žalovanými vznesená hmotnoprávna námietka patrí medzi prostriedky procesného útoku a procesnej obrany podľa § 149 CSP, ktoré sú procesné strany povinné uplatniť včas podľa ust. § 153 ods. 1 CSP s právnym dôsledkom vyplývajúcim z ust. § 153 ods. 2 CSP, podľa ktorého na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas,

nemusi súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. O sudcovskej koncentrácii konania boli procesné strany okresným súdom poučené opakovane, a to v uznesení č.k. 18CbZm/6/2019-329 zo dňa 12.07.2019 a rovnako v súvislosti s predvolaním procesných strán na pojednávanie. Žalovaní neuviedli, aké prekážky im bránili vo včasnom predložení námietky. Vzhľadom na existujúce právne zastúpenie žalovaných nemožno zohľadňovať akékoľvek subjektívne kritérium, ako je schopnosť procesnej strany rozpoznať potrebu uvádzať rozhodujúce skutočnosti a k nim označovať dôkazy. Bez toho, že by žalobcovi bol poskytnutý priestor na vyjadrenie sa k hmotnoprávnej námietke žalovaných a bez toho, že by bolo vykonané doplňujúce dokazovanie v prípade spornosti započítavanej pohľadávky, čo možno predpokladať z doteraz zisteného skutkového stavu, by nebolo možné bez odročenia pojednávania o námietke žalovaných rozhodnúť. Okresný súd preto na námietku žalovaných neprihliadol a nepriznal námietke žalovaných procesné účinky.

22. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že žalovanými označené dôkazné návrhy, ktoré smerovali k preukázaniu kauzálnych námietok žalovaných, konkrétne aktivít žalovaných a súčinnosti tretích osôb smerujúcej k odvráteniu vzniku škody na majetku žalobcu, okresný súd zamietol, keďže tieto sa vzhľadom na zistený skutkový stav a z neho vyplývajúce právne posúdenie netýkali právne významných skutočností pre rozhodnutie veci.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia okresný súd návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu 99.150,13 eur spolu s úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 99.150,13 eur od 05.01.2010 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 330,50 eur. O nároku na náhradu trov konania procesných strán okresný súd rozhodol na základe princípu úspechu strán v spore tak, že priznal žalobcovi ako procesnej strane, ktorá bola v celom rozsahu v konaní úspešná, nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovaným ako neúspešnej procesnej strane. O výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka.

24. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 2/ a v 3/ rade cestou právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnili tým, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedli, že okresný súd vylúčil aplikáciu predpisov na ochranu spotrebiteľa a pripustil možnosť použitia zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu aj v prípade spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaní však vo svojich podaniach neuvádzali, že by inštitút zmeniek bol v čase ich podpisu zákonom zakázaný, ale ich námietka spočívala v uplatnení výkladu v prospech spotrebiteľov a v posúdení neprijateľných zmluvných podmienok. Neobstojí ani odkaz na európsku judikatúru, nakoľko žalovaní vo svojich podaniach poukazovali na vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá poskytovala v čase podpisu zmeniek širšiu ochranu. V čase podpisu zmenky sa za spotrebiteľa považovala tak fyzická ako aj právnická osoba a rozhodujúcim na určenie postavenia spotrebiteľa bolo konanie tejto osoby, ktoré malo byť mimo rámca podnikateľskej alebo obchodnej činnosti. Žalovaní poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo/7/2011 zo dňa 20.10.2011, podľa ktorého aj fyzická osoba - podnikateľ môže byť spotrebiteľom, ak pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy ide o takú zmluvu, ktorá sa netýka jeho podnikateľskej činnosti. Najvyšší súd SR konštatoval, že žalobca, ktorý je advokátom, ktorý uzatvoril dodatok k zmluve o pripojení ako fyzická osoba, pričom predmetný mobilný telefón používal pre vlastnú potrebu a dodatok k zmluve sa netýkal jeho podnikateľskej činnosti, pričom NS SR nerozlišoval medzi tým, či služby využíva advokát aj na podnikateľský účel a na posúdenie advokáta ako spotrebiteľa postačovala samotná skutočnosť, že nepodnikal v oblasti predaja mobilných telefónov. Takáto úvaha sa dá aplikovať aj na žalovaného v 1/ rade, ktorého predmetom podnikania nebolo poskytovanie úverov/lízingov. Preto aj na daný právny vzťah je potrebné aplikovať spotrebiteľskú právnu úpravu vo vzťahu k žalovaným. Keďže žalovaný v 1/ rade nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, o to viac nemohli konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ani žalovaní v 2/ a v 3/ rade. Podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu zmenky sa spotrebiteľom rozumela fyzická alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, pričom pri pochybnostiach ohľadom zmluvných podmienok platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Žalovaní poukázali na ust. § 9a ods. 2

zákona č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového s tým, že zmenka pôvodne znela na slovenskú menu. Žalobca mal možnosť v súvislosti so zmenou meny vyznačiť zmenu meny v súlade s týmto zákonným ustanovením, čo však neučinil. Zmenka tak pripúšťala rôzny výklad, a preto by sa mal uplatniť výklad v prospech spotrebiteľa, t.j. ako zmenka dohodnutá v slovenskej mene. Túto zmenku tak treba odo dňa zavedenia meny euro považovať za zmenku, ktorá znie na euro a je splatná v eurách, a to po prepočte a so zaokrúhlením zmenkovej sumy. Aj ak by bola pripustená zmenečná suma vo výške 99.150,13 Eur, ktorú žalovaní namietajú, mala byť táto priznaná v mene SKK a prepočtom konverzným kurzom by tak predstavovala zmenečnú sumu vo výške 3.291,18 Eur. Duplicita meny na zmenke, ktorá podľa názoru Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Obdo/65/2017 nespôsobilá neplatnosť zmenky pre jej neurčitost', nemôže byť pričítaná na ľarchu žalovaných a je potrebné aplikovať výklad, ktorý je v prospech žalovaných spotrebiteľov. Správne mal žalobca v čase vystavenia zmenky, kedy už bolo každému známe, že od 01.01.2009 bude zavedená mena euro, doplniť sumu v mene SKK, ktorá by sa s účinnosťou od zavedenia meny eura považovala za zmenku, ktorá znie na menu euro, a to v prepočte a so zaokrúhlením zmenkovej sumy podľa konverzného kurzu. Žalovaní ďalej namietali neprijateľné zmluvné podmienky, a to s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/161/2007, podľa ktorého bez platnej dohody o vyplňovacom práve nemôže byť platná ani vyplnená zmenka. Ak dohoda o vyplňovacom práve nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje indosáciou zmenky vymôcť od spotrebiteľa plnenie z neprijateľných podmienok, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je tak namieste posúdiť (ne)platnosť dohody o vyplňovacom práve, pretože v prípade jej neplatnosti nie je zmenka voči žalovaným platná. Ak by aj existovala platná dohoda o vyplňovacom práve, všeobecné súdy takúto dohodu považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak táto podmieňuje poskytnutie úveru podpisom zmenky zo strany spotrebiteľa a nie je so spotrebiteľom individuálne dohodnutá. Žalobca poskytnutie leasingu žalovanému v 1/ rade podmieňoval podpisom zmenky žalovanými v 2/ a v 3/ rade ako avalistami, čo v konaní nevyvrátil. Dojednanie o vyplňovacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Žalovaní poukázali na znenie Všeobecných zmluvných podmienok s tým, že žalobcovi viackrát oznamovali, aby si predmet leasingu od žalovaného v 1/ rade vyzdvihol, čo však žalobca neurobil. Podľa informácií žalovaných nedošlo k skutočnej realizácii predmetu leasingu, a preto žalobca nebol oprávnený uplatniť si nárok z nezaistenia podľa odseku 4.4.4 d) VZP. V zmenkovej sume tak nemohla byť zohľadnená škoda z titulu finančných nákladov a žalovaní sú presvedčení, že zmenková suma je nesprávna.

25. Žalovaní ďalej namietali, že predmetná zmenka mala byť zabezpečovacím inštitútom vo vzťahu k leasingovej zmluve, a preto mal okresný súd žalovaným umožniť prihladať na kauzu zmenky. Žalobca leasingovú zmluvu predčasne ukončil výpoveďou ku dňu 07.04.2009, a teda bolo zachované vlastnícke právo k predmetu nájmu a vlastníkom predmetu nájmu bol žalobca. Žalovaní v konaní preukázali, že sa žalobcovi snažili poskytnúť súčinnosť a že predmet nájmu bol uskladnený a pripravený na prevzatie žalobcom ku dňu ukončenia leasingovej zmluvy v priestoroch žalovaného v 1/ rade a na preukázanie tohto tvrdenia navrhli vypočúť osobu menom R. B., s ktorou spolu komunikovali. Aj príslušné orgány činné v rámci prebiehajúceho trestného konania ponúkli žalobcovi v máji 2010 súčinnosť s odobratím predmetu leasingu. Napriek tomu žalobca nekonal, čím spôsobil sám sebe škodu presahujúcu nezaplatené nájmomné ku dňu ukončenia leasingovej zmluvy. Žalobca listom zo dňa 24.09.2009 žalovanému v 1/ rade oznámil, že ak nedôjde k dohode, tak predmety leasingu odoberie a predá, avšak napriek tomu žiadne kroky na ochranu svojho majetku neuskutočnil. Z dôvodu pasivity žalobcu došlo k predaju predmetu leasingu v rámci exekučného konania, a to 15 mesiacov od ukončenia leasingovej zmluvy, podľa ktorej mal žalobca povinnosť predmetné stroje odobrať. O prebiehajúcom exekučnom konaní žalovaní žalobcu informovali, avšak žalobca svojou pasivitou a nepodaním žaloby na vylúčenie vecí z exekúcie spôsobil, že sa technológia pracovne speňažila v exekučnom konaní.

26. Žalovaní ďalej poukázali na procesnoprávnu úpravu s tým, že podľa vtedy platného ust. § 79 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku platí, že ak nie je preukázaný opak, tak nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Dôkazné bremeno ohľadom týchto skutočností mal znášať žalobca a nie žalovaný. Žalobca dôkazné bremeno neuniesol. Žalovaní ďalej namietali, že od zrušenia pôvodného rozsudku Okresného súdu Žilina, ktorým bola žaloba zamietnutá, bolo nariadené len jedno pojednávanie, na ktorom žalovaní podobne ako vo svojom písomnom podaní zo dňa 13.08.2019 navrhli vykonať ďalšie dokazovanie, a to výsluch svedka J.. B., zabezpečenie dôkazu spisovým materiálom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/91/2012 a zabezpečenie správy z exekučného konania vedeného V.. V. B., ktorý speňažil predmet leasingu. Nie je pravdou, že by žalovaní prostriedky procesného útoku a obrany neuplatnili včas, keďže od zrušenia

pôvodného rozhodnutia bolo nariadené len jedno pojednávanie. Napriek tomu okresný súd navrhované dôkazy nevykonával. Podľa žalovaných tak bolo porušené ich právo na spravodlivý proces. Okrem toho, okresný súd nepriznal účinky prejavenej započítaciu prejavu žalovaných, ktorí poukazovali na skutočnosť, že porušením prevenčnej povinnosti žalobcu a jeho pasivitou bola spôsobená škoda, ktorú sa žalobca snažil preniesť na žalovaných. Aj tento postup okresného súdu, ktorý na námietku žalovaných neprihliadol, považujú žalovaní za porušenie práva na spravodlivý proces. Žalovaní tak žiadali napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, alternatívne tento rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

27. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom stotožňuje a tento považuje za správny. Žalovaní sa v odvolaní nedôvodne dovolávajú priznania statusu spotrebiteľa. Z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že vystavenie predloženej zmenky sa viazalo k leasingovej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade ako podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, a teda sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. V čase podpisu tejto zmluvy mali žalovaní postavenie spoločníkov a konateľov žalovaného v 1/ rade, a teda vystupovali v rámci svojich funkčných vzťahov k obchodnej spoločnosti, a nemožno im priznať postavenie spotrebiteľov. Okresný súd sa vysporiadal aj s absurdnou argumentáciou žalovaných, že žalovaný v 1/ rade nemal v predmete podnikania poskytovať úverov a lízingov, a preto sa má jednať o spotrebiteľský vzťah. Poskytovanie finančného lízingu žalovanému v 1/ rade malo súvis s výkonom jeho podnikateľskej činnosti - prevádzkovaním prania bielizne bez chemického čistenia, pranie a chemické čistenie textilných a kožušinových výrobkov, v súvislosti s ktorým predmetom podnikania bola predmetom financovania technológia práčovne. Z uvedeného nepochybne vyplýva súvis s podnikateľskou činnosťou zmluvných strán a charakter obchodnoprávneho vzťahu. Keďže bola nespochybniteľná podnikateľská väzba obidvoch žalovaných vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku, je vylúčená aplikácia prospotrebitel'ského práva. Okresný súd tak dospel k správnejmu záveru, že žalovaní nemajú postavenie spotrebiteľov. Žalovanými uvádzané ust. § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. pritom priznávalo postavenie spotrebiteľa len takej právnickej osobe, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, čo celkom zrejme nie je prejednávaný prípad. Žalovaní sa tak v pochybnostiach nemôžu domáhať výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa, prípadne iných práv prináležiacich výlučne spotrebiteľom, nakoľko v ich prípade sa o spotrebiteľov nejedná. V súvislosti s opakovanými námietkami ohľadom doplnenia zmenkovej sumy, či priznania len sumy vo výške 3.291,18 Eur, žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 3Obdo/65/2017, v ktorom bolo skonštatované, že je nepochybné, že zmenková suma znie na menu euro a že zmenková suma je vyjadrená určitým spôsobom. Keďže v prejednávanom prípade sa nejedná o spotrebiteľov, považuje žalobca za nedôvodné a bezpredmetné námietky neprijateľných zmluvných podmienok.

28. K námietkam ohľadom uplatnenia škody žalobcom vo výške zostatku istiny ku dňu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy z dôvodu, že si údajne žalobca nevyzdvihol predmet leasingu, žalobca zdôraznil, že uvedený nárok bol dojednaný práve pre prípad nevrátenia predmetu leasingu leasingovým nájomcom. V konaní bolo nesporné a nebol tvrdený opak, že leasingový nájomca predmet leasingu žalobcovi nevrátil napriek výzvam žalobcu (napr. list zo dňa 7.4.2009), napriek povinnosti leasingového nájomcu dohodnutej v bode 4.4.3. VZP a tiež napriek snahám inkasnej spoločnosti SLOVAK GROUP, s.r.o. Žalobca bol oprávnený vyhotoviť finančné vyúčtovanie vychádzajúc z výšky známych vzájomných pohľadávok žalobcu a leasingového nájomcu k času vyhotovenia finančného vyúčtovania, a to v zmysle ust. § 4.4.4. písm. f) v spojení s ust. § 4.4.6. VZP.

29. Žalobca sa stotožnil aj s posúdením kauzálnych námietok žalovaných zo strany okresného súdu. Pokiaľ žalovaní namietali porušenie dohody o vyplňovacom práve pri vyplnení blankozmenky vo vzťahu k zmenkovej sume, uviedol žalobca, že takto všeobecne formulovaná námietka nie je spôsobilá zbaviť zmenkových dlžníkov povinnosti na predloženú zmenku plniť. Z procesnej obrany žalovaných nebol zrejмый rozsah nároku, ktorý žalovaní činili sporným a ktorý nesporným. Žalovaní nešpecifikovali, aká výška nároku by zodpovedala oprávnenej pohľadávke žalobcu, ak by si žalobca riadne splnil svoju povinnosť a po neodovzdaní predmetu leasingu by vykonal všetky nevyhnutné úkony na jeho odobratie. Obrana žalovaných neumožňovala okresnému súdu určiť rozsah jej dôvodnosti, pričom dôkazné bremeno procesnej obrany k tejto námietke zaťažuje žalovaných. Predmetom konania pritom nie je nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predčasne ukončenej leasingovej zmluvy, ale zmenkový nárok vyplývajúci z predloženej zmenky. Žalovaný v 1/ rade ako akceptant cudzej zmenky žiadne námietky nesprávne vyplnenej zmenkovej pohľadávky, resp. nedôvodne uplatňovanej kauzálnej pohľadávky,

nenamietal. Okresný súd tak správne zohľadnil samostatnosť zmenkového záväzku nezávislého od kauzálneho vzťahu. Pokiaľ zo strany žalovaných nebola tvrdená dohoda o podmienkach uplatňovania práv majiteľa zmenky voči zmenkovým ručiteľom, nie je daný základ pre uplatnenie kauzálnych námietok avalistov voči majiteľovi zmenky. Právo takýchto kauzálnych námietok môže založiť výlučne zmluva medzi majiteľom zmenky a zmenkovým ručiteľom. Bez ohľadu na uvedené odmieta žalobca ako nepravdivé a nepreukázané tvrdenia, že svojim konaním, resp. nekonaním mal spôsobiť škodu sebe alebo inému. Leasingový nájomca po ukončení leasingovej zmluvy predmet leasingu nielenže nevrátil, ale ho dokonca odmietol odovzdať. Pôvodný žalovaný v 1/ rade nevzniesol voči uplatnenému nároku žiadne námietky a nikdy nespochybnil ani výšku záväzkov vyplývajúcich z leasingovej zmluvy, ktoré boli ako zmenková suma doplnené do zmenky. Okresný súd správne zamietol žalovanými označené dôkazné návrhy, ktoré smerovali k preukázaniu kauzálnych námietok, keďže tieto sa netýkali právne významných skutočností. Okresný súd tiež správne neprihliadol na kompenzačnú námietku žalovaných, keďže k predneseniu tejto námietky došlo až v rámci záverečného prednesu žalovaných, t.j. v štádiu, kedy žalobca nemôže žiadnym spôsobom reagovať a k tejto námietke zaujať stanovisko. Navyše bola táto námietka všeobecného charakteru a neurčitá a žalovaní na jej preukázanie nepredložili ani neoznačili žiadne dôkazy. Ak okresný súd s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania na túto námietku neprihliadol a tejto ani nepriznal procesné účinky, tak nemožno dospieť k záveru, že by sa jednalo o porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces. Žalobca navrhol odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

30. Žalovaní v reakcii na vyjadrenie žalobcu zopakovali argumentáciu ohľadom postavenia spotrebiteľa s tým, že rozhodujúce bolo, či právnická osoba, resp. fyzická osoba - podnikateľ vstupovala do právneho vzťahu ako spotrebiteľ a či bol predmet zmluvy zároveň predmetom jeho podnikateľskej činnosti. Žalobca ďalej úmyselne neuvádza, že predmet leasingovej zmluvy bol pripravený na prevzatie. Žalobca však bol pasívny rovnako ako ním splnomocnená spoločnosť. Predmetom leasingu pritom boli veľké stroje, ktoré nebolo možné položiť pred sídlo žalobcu. Žalobca tak porušil povinnosť predmet leasingu odobrať a stroje boli následne predané v rámci exekučného konania. Podľa žalovaných nesie žalobca dôkazné bremeno ohľadom výšky uplatňovanej pohľadávky. Žalovaní zotrvali aj na argumentácii ohľadom nevykonania navrhnutých dôkazov okresným súdom, ktorý po zrušení predchádzajúceho rozsudku vo veci uskutočnil len jedno pojednávanie. Okresný súd rovnako nepriznal účinky prejavenejmu započítaciemu prejavu žalovaných.

31. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaných uviedol, že žalovaní opakovane uvádzajú skutočnosti, ku ktorým sa už žalobca vyjadroval. Žalovaní sa naďalej nedôvodne dovolávajú statusu spotrebiteľa napriek tomu, že z predmetného vzťahu nepochybne vyplýva súvis s podnikateľskou činnosťou zmluvných strán a zároveň podnikateľská väzba oboch žalovaných vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku. Je preto nesprávne tvrdenie žalovaných, že žalovaný v 1/ rade do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval ako spotrebiteľ. Žalovaní v celom konaní namietajú skutočnosti majúce povahu tzv. kauzálnych námietok, ktoré sa však zakladajú výlučne na vzťahu medzi žalobcom a pôvodným žalovaným v 1/ rade ako leasingovým nájomcom. Žalovaní sa snažia navodiť dojem, že žalobca mal spôsobiť škodu sám sebe. Z dokazovania však vyplýva, že leasingový nájomca nielenže po ukončení zmluvy predmet leasingu nevrátil, ale tento dokonca odmietol odovzdať. Žalobca odmieta svoju pasivitu a tiež prevzatie zodpovednosti za stav, ktorý vznikol výlučne ako dôsledok protiprávneho konania zo strany leasingového nájomcu. Žalobca tak zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a prednesoch a žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť.

32. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných v 2/ a v 3/ rade podľa ustanovenia § 379 v spojení s ustanovením § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

33. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaných v 2/ a v 3/ rade bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoZm/4/2021-625 zo dňa 08.09.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred

jeho vyhlásením, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

34. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

35. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

36. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

37. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

38. Krajský súd uvádza, že sa za aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu v spojení s opravným uznesením a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorého „...pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“, a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa ktorého „...odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.“

39. Primárne krajský súd uvádza, že základom posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu boli odvolacie dôvody žalovaných v 2/ a v 3/ rade (ďalej aj len „žalovaní“ alebo „odvolatelia“). Za účelom posúdenia uplatnených odvolacích dôvodov sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil so spisovým materiálom. Zo zmenky založenej na č.l. 22 spisu krajský súd zistil, že sa jedná o zmenku vystavenú v Žiline dňa 02. júla 2008, obsahujúcu príkaz zaplatiť dňa 04. januára 2010 žalobcovi sumu uvedenú slovom deväťdesiatštyri tisíc päťdesiat Eur a 13/100, ktorý príkaz je adresovaný zmenečníkovi CM COMFORTA, s.r.o., so sídlom v Martine, ako vystaviteľ zmenky je uvedený žalobca. V pravom hornom rohu zmenkovej listiny je uvedená rukou písaná suma 99.150,13 Eur a predtlačný kód meny: SKK. Na ľavej strane zmenkovej listiny sú ako ručiteľia za príjemcu uvedení žalovaní v 2/ a v 3/ rade a pečiatka a podpis príjemcu CM COMFORTA, s.r.o., so sídlom v Martine. Podľa Leasingovej zmluvy č. LZF/08/20716 (č.l. 50 spisu) uzatvoril žalobca s pôvodným žalovaným v 1/ rade CM COMFORTA, s.r.o. zmluvu s predmetom leasingu - nový stroj/technológia, Technológia prácovne. Za leasingového nájomcu zmluvu podpísal ako konateľ žalovaný v 2/ rade. Podľa Vyplňovacieho zmenkového prehlásenia k uvedenej zmluve zo dňa 2.7.2008 sa žalobca a leasingový nájomca dohodli na tom, že na zabezpečenie záväzku leasingového nájomcu vyplývajúceho z leasingovej zmluvy bude použitá jedna blanco zmenka akceptovaná leasingovým nájomcom, ktorá neobsahuje zmenkovú sumu. Podľa tohto prehlásenia bude avalom na zmenke žalovaná v 3/ rade a žalovaný v 2/ rade.

40. Žalovaní v podanom odvolaní namietali porušenie práva na spravodlivý proces súdom prvej inštancie. V zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP možno za porušenie práva na spravodlivý proces označiť taký procesný postup súdu, ktorý znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva. Krajský súd uvádza, že žalovaní mali od podania žaloby na súd do vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie dostatočný časový priestor na realizáciu ich procesných práv k označovaniu a predkladaniu dôkazov, t.j. bola im vytvorená možnosť obhájenia ich práv a právom chránených záujmov. Okresný súd mal splnené všetky podmienky k tomu, aby na pojednávaní dňa 19. júna 2020 prejednal vec a vo veci rozsudkom rozhodol. Nemôže obstať námietka žalovaných, že okresným súdom bolo vo veci nariadené len jedno pojednávanie, na ktorom žalovaní vzhľadom na zmenenú situáciu po vyslovení právneho názoru NS SR vo veci navrhli vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré okresný súd nevykonával. Krajský súd v tomto smere považuje za potrebné poukázať na procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý po doručení uznesenia NS SR č.k. 3Obdo/65/2017-320 zo dňa 30. mája 2019, ktorým došlo k zrušeniu pôvodného rozhodnutia okresného súdu a tiež rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, uznesením zo dňa 12. júla 2019 (č.l. 329 spisu) vyzval tak žalobcu, ako aj žalovaných v 2/ a v 3/ rade, aby sa vyjadrili ku skutkovej a právnej stránke prejednávanej veci a zhrnuli prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, uviedli ďalšie skutočnosti, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú, a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň v tomto uznesení okresný súd priamo vo výrokovvej časti uznesenia sporové strany poučil, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí prihliadať. V odôvodnení okresný súd uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie NS SR opätovne prejedná žalobcom uplatnený nárok a vo veci rozhodne, a preto s prihliadnutím na priebeh doterajšieho konania vyzýva strany sporu a súčasne im umožňuje predložiť vyjadrenie vo veci, uviesť ďalšie skutočnosti a na ich preukázanie označiť dôkazy. Zároveň okresný súd uviedol, že zmyslom tohto postupu je vytvoriť pre sporové strany priestor pre ich skutkovú a právnu argumentáciu s následným uplatnením sudcovskej koncentrácie v spore s tým, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí prihliadnuť. Toto uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalovaných doručené dňa 16.07.2019 (č.l. 331 spisu). Žalovaní na doručené uznesenie reagovali vyjadrením zo dňa 13.08.2019 (č.l. 334 spisu), v ktorom navrhli doplnenie dokazovania okrem iného návrhom na výsluch svedka Ing. B., zabezpečením dôkazu z trestného konania sp. zn. 3T/91/2012 a správy z exekučného konania súdneho exekútora Mgr. V. B.. Obdobne na predmetné uznesenie okresného súdu reagoval žalobca písomne vyjadrením zo dňa 13.8.2019 (č.l. 378 spisu). Následne okresný súd vo veci určil termín pojednávania na deň 28.02.2020. Na tomto pojednávaní (zápisnica založená na č.l. 425 - 436 spisu) okresný súd vytvoril procesným stranám priestor na ich vyjadrenie k prejednávanej veci a vo vzťahu k dôkazným návrhom sporových strán vyhláseným uznesením rozhodol, že návrhy na doplnenie dokazovania zamietal. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku v odseku 71. uviedol dôvody, pre ktoré žalovanými označené dôkazné návrhy zamietol. Okresný súd tieto zamietol z dôvodu, že sa jednalo o návrhy, ktoré smerovali k preukázaniu kauzálnych námietok žalovaných, konkrétne aktivít žalovaných a súčinnosti tretích osôb smerujúcej k odvráteniu vzniku škody na majetku žalobcu s tým, že tieto vzhľadom na zistený skutkový stav a z neho vyplývajúce právne posúdenie sa netýkali právne významných skutočností pre rozhodnutie veci.

41. Na základe uvedeného je tak namieste konštatovať, že okresným súdom aj po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR boli tak žalobcovi ako aj žalovaným vytvorené podmienky na uplatňovanie ich procesných práv a plnenie ich procesných povinností. Z predložených vyjadrení sporových strán je zrejmé, že sporové strany túto možnosť využili a vzhľadom na zmenenú situáciu po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zaujali stanovisko ku všetkým rozhodujúcim okolnostiam. Čo sa týka dôkazných návrhov žalovaných, okresný súd sa týmito dôkaznými návrhmi zaoberal a keďže dospel k záveru, že sa netýkali právne významných skutočností pre rozhodnutie veci, uznesením vyhláseným na vyššie uvedenom pojednávaní tieto dôkazné návrhy zamietol, ktorý postup odôvodnil okrem iného v odvolaním napadnutom rozsudku. Nevykonaním dôkazných návrhov žalovaných tak nedošlo k odňatiu ich možnosti konať pred súdom, ani k porušeniu ich práva na spravodlivý súdny proces. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke poukazuje aj na konštantnú judikatúru vyšších súdov Slovenskej republiky, z ktorej sa poukazuje na R. č. 37/1993, podľa ktorého judikátu „nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom“. Tiež podľa R. č. 125/1999, „ak súd v priebehu konania nevykonával všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykonával iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení“. Podľa R. č. 164/2003-I. „Ústava Slovenskej republiky neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie“. Ak žalovaní

v postavení avala v rámci prostriedkov procesnej obrany v konaní pred okresným súdom, ako aj v podanom odvolaní sa bránili tým, že okresný súd nevykonal dôkazy, ktoré navrhli, s odôvodnením, že ide o obranu neprislúchajúcu avalovi, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že tento postup súdu prvej inštancie bol vecne správny.

42. Súčasťou koncepcie spravodlivého súdneho konania je aj princíp rovnosti zbraní, ktorý vyžaduje, aby každá sporová strana mala primeranú možnosť predložiť svoje návrhy, uplatňujúc svoje práva za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje protistrana. Zásada rovnosti strán v súdnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok subjektov, o ktorých právach a povinnostiach súd rozhoduje (PL. ÚS 43/95, II. ÚS 121/02). Pod rovnakým postavením strán možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Obsah práva rovnosti ako jedného z určujúcich ústavnoprávnych princípov súdneho konania spočíva v tom, že všetky strany sporu majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Nerozhoduje procesné postavenie alebo procesná pozícia, nie je podstatné ani to, ktorý z účastníkov sa stane žalobcom a ktorý z účastníkov je žalovaný (II. ÚS 35/02). Zásada vyjadrujúca „právo na spravodlivý súdny proces“ je spojená s nutnosťou rovnakých „pravidiel hry“, ale tiež aj s princípom „rovnosti zbraní“ pre všetky strany súdneho konania. Súdy sú preto povinné túto zásadu aplikovať vo vzťahu ku všetkým stranám, tzn. bez ohľadu, aké majú procesné postavenie, a to nielen proti sporovej strane, v danom prípade žalovaným v 2/ a v 3/ rade, ktorí podali odvolanie, ale aj vo vzťahu k žalobcovi, a zároveň postupovať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Okresný súd svojím procesným postupom vytvoril sporovým stranám rovnaký priestor a možnosti na realizáciu ich procesných práv a plnenie ich procesných povinností, a preto námietka žalovaných o porušení práva na spravodlivý proces nemôže obstáť.

43. Žalovaní ďalej namietali nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. K tejto námietke krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ak odvolateľ v podanom odvolaní namietá skutkové závery okresného súdu, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „...Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský

súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

44. Podstatnou námietkou podaného odvolania je námietka žalovaných, že v danom prípade sa jednalo o spotrebiteľský vzťah a okresným súdom bolo potrebné použiť výklad v prospech žalovaných v 2/ a v 3/ rade ako spotrebiteľov. Žalovaní túto námietku odôvodnili odkazom na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 5Obo/7/2011 s tým, že pôvodný žalovaný v 1/ rade, ktorý medzičasom zanikol, nemal v predmete podnikania poskytovať úverov alebo leasingov, čo bolo predmetom zmluvy uzatvorenej so žalobcom. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že priamo z výpisu z obchodného registra pôvodného žalovaného v 1/ rade CM COMFORTA, s.r.o. (č.l. 40 - 41 spisu) vyplýva, že predmetom činnosti tejto obchodnej spoločnosti okrem iného bolo prevádzkovanie prania bielizne bez chemického čistenia a pranie a chemické čistenie textilných a kožušinových výrobkov. Z leasingovej zmluvy založenej na č.l. 50 spisu pritom plynie, že predmetom leasingu bola technológia práčovne, teda technológia, ktorá nepochybne slúžila na výkon činnosti, ktorú mal pôvodný žalovaný v 1/ rade uvedenú vo výpise z obchodného registra ako predmet svojej podnikateľskej činnosti. Preto odkaz žalovaných na uvedené rozhodnutie NS SR nemôže obstáť. V danom prípade sa jednalo o zmluvu, ktorú uzatvoril žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti s pôvodne žalovaným v 1/ rade, ktorý rovnako konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zapísanej vo výpise z obchodného registra. Jednalo sa teda o obchodnoprávnu zmluvu, na ktorej úpravu dopadá aplikácia tretej časti Obchodného zákonníka v zmysle ust. § 261 ods. 1 OBZ. Nebol preto zákonný priestor k tomu, aby na žalovaných bola aplikovaná právna úprava spotrebiteľského práva. Žalovaní nemôžu požívať ochranu právnych noriem spotrebiteľského práva, keďže v čase avalovania zmenky, z ktorej žalobca uplatnil právo, boli tak žalovaný v 2/ rade, ako aj žalovaná v 3/ rade konateľmi pôvodného žalovaného v 1/ rade ako zmenečníka predmetnej zmenky. Zároveň boli v danom čase tak žalovaný v 2/ rade ako aj žalovaná v 3/ rade spoločníkmi pôvodného žalovaného v 1/ rade, teda zmenečníka zmenky a súčasne dlžníka z uzatvorenej leasingovej zmluvy. Zmenečníkom predmetnej zmenky bol pôvodný žalovaný v 1/ rade ako právnická osoba a podnikateľ, ktorý, ako už bolo konštatované, uzatvoril zmluvu so žalobcom v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže išlo o zmluvu, na základe ktorej bol oprávnený využívať technológiu práčovne. Je potrebné zvýrazniť prepojenie žalovaných v 2/ a v 3/ rade s pôvodným žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom z predmetnej zmluvy a zároveň zmenečníkom vystavenej zmenky, keď žalovaní v 2/ a v 3/ rade participovali v tejto obchodnej spoločnosti ako konatelia a zároveň spoločníci. Vzhľadom k takémuto prepojeniu žalovaných v 2/ a v 3/ rade k pôvodnému žalovanému v 1/ rade, kde išlo o funkčný vzťah, kedy žalovaní v 2/ a v 3/ rade v čase avalovania zmenky boli konateľmi a zároveň spoločníkmi žalovaného v 1/ rade, tak potom žalovaní v 2/ a v 3/ rade nemôžu byť nositeľmi ochrany práv, ktoré patria spotrebiteľom, ak žalovaní v 2/ a v 3/ rade ako konatelia a spoločníci žalovaného v 1/ rade v danom zmluvnom vzťahu so žalobcom konali s cieľom, ktorý súvisel s obchodom, podnikaním žalovaného v 1/ rade, pokiaľ leasingová zmluva zabezpečovala technológiu práčovne, ktorej využitie bolo súčasťou podnikania pôvodného žalovaného v 1/ rade.

45. Možno preto uzavrieť, že predmetná leasingová zmluva nemala charakter spotrebiteľskej zmluvy, ale išlo o obchodnú zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a pôvodným žalovaným v 1/ rade ako podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Zmenka, z ktorej žalobca uplatňuje nároky, zabezpečovala splnenie pôvodného záväzku žalovaného v 1/ rade vyplývajúceho z tejto zmluvy, ktorá nemala charakter a povahu zmluvy spotrebiteľskej. Na druhej strane žalovaní v 2/ a v 3/ rade ako fyzické osoby mali ako konatelia a zároveň spoločníci žalovaného v 1/ rade vzťah funkčnej povahy k predmetnej obchodnej spoločnosti žalovaného v 1/ rade, ktorý akceptoval zmenku, na ktorej žalovaní v 2/ a v 3/ rade poskytli zmenkovým vyhlásením zabezpečenie za splnenie záväzku žalovaného v 1/ rade. Preto bolo namieste nazerať na žalovaných v 2/ a v 3/ rade ako na osoby, ktorým nepatrí ochrana prostredníctvom ochrany spotrebiteľských práv. V tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-74/15 v konaní Dumitru Tarcau, Ileana Tarcau, proti Banca Comerciala Intesa Sanpaolo Romania SA zo dňa 19.11.2015, na ktoré rozhodnutie poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku a z ktorého vyplýva, že „...V prípade fyzickej osoby, ktorá poskytla zabezpečenie za splnenie záväzkov obchodnej spoločnosti, je na vnútroštátnom sudcovi, aby určil, či táto osoba konala v rámci obchodu, podnikania, povolania alebo svojej profesnej činnosti alebo z dôvodu svojich funkčných vzťahov, ktoré

má s touto spoločnosťou, ako sú napríklad výkon funkcie konateľa alebo nezanedbateľnú účasť na základnom imaní, alebo či táto osoba konala pre súkromnoprávne účely.“ Je nepochybné, že medzi zmenečníkom zmenky - pôvodným žalovaným v 1/ rade a žalovanými v 2/ a v 3/ rade existovali väzby, ktorými sa žalovaní v 2/ a v 3/ rade podieľali na podnikaní akceptanta, a to žalovaného v 1/ rade, čo rovnako vylučovalo postavenie žalovaných v 2/ a v 3/ rade ako spotrebiteľov. Podnikateľská väzba žalovaných v 2/ a v 3/ rade k žalovanému v 1/ rade bola nespochybniteľná, a preto vylučovala aplikáciu spotrebiteľského práva na žalovaných v 2/ a v 3/ rade. Vystupovanie žalovaných v 2/ a v 3/ rade bolo konaním, ktoré súviselo s podnikaním, ich funkčným postavením, ktoré mali k žalovanému v 1/ rade. Nebol preto vecne správny odvolací dôvod žalovaných v 2/ a v 3/ rade, ktorí sa domáhali ochrany cez práva spotrebiteľa. V zhode so súdom prvej inštancie je namieste poukázať aj na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora zo dňa 14.03.2013, C-419/11, podľa ktorého... „Aj keď má záväzok zmenkového ručiteľa abstraktnú povahu a je teda nezávislý od záväzku vystaviteľa, za ktorého sa zaručil, nič to nemení na tom, že zmenkové ručenie fyzickej osoby poskytnuté v rámci vlastnej zmenky vystavenej na zabezpečenie záväzku obchodnej spoločnosti nemožno považovať za poskytnuté mimo a nezávisle od akejkoľvek podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo účelu, ak má táto fyzická osoba s uvedenou spoločnosťou úzke podnikateľské väzby, alebo väzby spojené s povolaním, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti“.

46. V zmysle uvedených zhodnotení je tak namieste posúdiť odvoláciu argumentáciu žalovaných vychádzajúcu z predpokladu, že sa v ich prípade má aplikovať ochrana prostredníctvom prospotrebiteľského práva, ako nedôvodnú. Nemožno preto aplikovať ani žalovanými uvádzané ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých sa žalovaní domáhali výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa aj v kontexte vyjadrenia sumy a meny zmenkového záväzku na predmetnej zmenke. Krajský súd v tomto smere považuje za potrebné zvýrazniť závery plynúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Obdo/65/2017, podľa ktorých duplicita uvedenia meny na zmenke nespôsobila neplatnosť zmenky pre jej neurčitosť. Týmito závermi najvyššieho súdu sú v prejednávanej veci viazané konajúce súdy, teda tak okresný súd ako súd prvej inštancie ako aj krajský súd rozhodujúci ako odvolací súd o podanom odvolaní žalovaných. Je namieste zvýrazniť záver najvyššieho súdu v uvedenom rozhodnutí, ktorý v odseku 18. odôvodnenia výslovne uviedol, že v danom prípade zmenka nie je neplatná, „keďže zmenková suma je vyjadrená určitým spôsobom v mene euro“. Z uvedeného tak plynie, že nie je priestor na pochybnosti o tom, aký záväzok, v akej výške a v akej mene z predmetnej zmenky žalovaným v 2/ a v 3/ rade vznikol. Aj s prihliadnutím na vyššie uvedené závery, na základe ktorých žalovaným nie je možné v danom právnom vzťahu priznať postavenie spotrebiteľa, tak neprichádza do úvahy akýkoľvek iný výklad namietaný žalovanými v tom smere, že by sa prípadne malo jednať o uvedenie zmenkovej sumy v mene SKK.

47. Žalovaní od svojho postavenia spotrebiteľa odvíjali aj ďalšie odvolacie námietky ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok, keď odkazom na ust. § 17 zákona zmenkového a šekového uviedli, že je potrebné posúdiť, či indosatár nekonal na škodu žalovaných. Vo vzťahu k tejto námietke je potrebné krajským súdom uviesť, že v danom prípade sa jedná o zmenku, ktorá nebola indosovaná, a preto konanie indosatára na škodu žalovaných neprichádza do úvahy. Rovnako nemožno akceptovať obranu žalovaných v tom smere, že dohodu o vyplňovacom práve je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak podmieňuje poskytnutie úveru podpisom zmenky zo strany spotrebiteľa. Ako už bolo konštatované, v danom prípade žalovaným postavenie spotrebiteľa nepatrí a okrem toho základný zmluvný vzťah je vzťah z leasingovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a pôvodným žalovaným v 1/ rade, teda nie vzťah, na základe ktorého by mal byť žalovaným v 2/ a v 3/ rade žalobcom poskytovaný úver. Základný zmluvný vzťah, od ktorého sa odvíjalo postavenie žalobcu a žalovaného v 1/ rade, ako už bolo konštatované, je obchodnou zmluvou a keďže žalovaným v 2/ a v 3/ rade postavenie spotrebiteľov nepatrí, nie je možné aplikovať ani ochrany spotrebiteľa cez žalovanými uvádzané ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Vo vzťahu k námietkam žalovaných ohľadom nesprávnosti zmenkovej sumy doplnenej do zmenky, poukazuje krajský súd v celom rozsahu na závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa v tomto smere stotožňuje. Vecne správne konštatoval okresný súd, že v danom prípade žalobcom doplnená zmenková suma zodpovedá finančnému vyúčtovaniu predčasne ukončenej zmluvy, v ktorom boli špecifikované jednotlivé položky, z ktorých celková žalobcom uplatnená zmenková suma pozostáva. Len všeobecne formulovaná námietka žalovaných ohľadom nesprávnosti doplnenej zmenkovej sumy bez jej bližšej konkretizácie, nemôže mať za následok spochybnenie uplatneného práva žalobcu, keďže z takýchto

všeobecných námietok nie je možné konštatovať konkrétny rozsah, v ktorom žalovaní uplatnený nárok žalobcu spochybňujú. Ak žalovaní namietali výšku žalobcom doplnenej zmenkovej sumy do blankozmenky, tak dôkazné bremeno preukázania týchto tvrdení bolo na žalovaných. V tomto smere možno poukázať na závery uznesenia NS SR vo veci sp.zn. 4Obo/21/2012 zo dňa 31.07.2012, resp. uznesenia NS SR vo veci sp. zn. 3Obdo/9/2018 zo dňa 26.07.2018.

49. V kontexte výšky zmenkovej sumy žalovaní v podanom odvolaní zopakovali svoju argumentáciu v tom smere, že z ich strany bola vykonaná maximálna súčinnosť na to, aby žalobca mohol predmet leasingu odobrať s tvrdením, že v dôsledku pasivity žalobcu nedošlo k odobratiu predmetu leasingu a tento bol následne odpredaný v rámci exekučného konania. Ako vecne správne konštatoval okresný súd, z týchto všeobecných, ničím nekonkretizovaných tvrdení žalovaných nie je možné zistiť akýkoľvek dopad nimi namietaných okolností týkajúcich sa ne/odobratia predmetu leasingu žalobcom na uplatnenú výšku zmenkovej pohľadávky požadovanej žalobcom. Je potrebné zvýrazniť, že predmetom konania v prejednávanej veci nie je nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej z predčasne ukončenej leasingovej zmluvy, ale zmenkový nárok, ktorý vyplýva z predloženej zmenky. Podľa ust. § 30 zákona zmenkového a šekového, ručenie zabezpečuje zaplatenie zmenky, teda ručiteľ na seba preberá povinnosť zaplatiť konkrétny záväzok vyplývajúci z predloženej zmenky, pričom ako vecne správne konštatoval okresný súd, pokiaľ nemali žalovaní uzatvorenú osobitnú dohodu so zmenkovým veriteľom, potom chýba akýkoľvek podklad pre ich kauzálne námietky, tak ako boli tieto žalovanými v konaní predkladané. Je potrebné zvýrazniť, že záväzok plynúci zo zmenkového ručenia nie je v akcesorickom postavení k záväzku, vo vzťahu ku ktorému plní zabezpečovaciu funkciu, ale sa jedná o osobitný samostatný záväzok vyplývajúci z platnej zmenky, ktorý nie je závislý od kauzálneho vzťahu, teda v prejednanom prípade od zmluvy o finančnom leasingu. Krajský súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/362/2005, s ktorým sa stotožnil vo svojom uznesení aj Ústavný súd SR sp. zn. IV. ÚS 383/2011 zo dňa 8. septembra 2011 a podľa ktorého „Zmenkové ručenie je zabezpečovacím vzťahom, v ktorom zmenkový ručiteľ vyznačí svoj záväzok popri niektorej inej zmenkovo zaviazanej osobe. Záväzok ručiteľa je akcesorický ku zmenke ako listine a je nezávislý na záväzku dlžníka. Ak by sa aj dlžník zbavil záväzku zo zmenky preukázaním námietok, zmenkový veriteľ sa môže úspešne domôcť plnenia voči ručiteľovi, pretože avalista nemôže proti majiteľovi zmenky uplatniť námietky zmenkového dlžníka, ale len námietky vyplývajúce z ich vlastných mimozmenkových vzťahov.“ Vo vzťahu ku kauzálnym námietkam žalovaných ako avalov je potrebné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Odo 896/2002, podľa ktorého „...„avalista môže vznášať voči remitentovi zo zmenky zásadne iba také námietky, ktoré majú pôvod v jeho vzťahu k remitentovi ako majiteľovi zmenky“, a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 519/98, podľa ktorého ... „zmenkový ručiteľ síce nemôže uplatniť proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, ktoré sa zakladajú iba na vzťahu remitenta a akceptanta, môže však uplatniť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastnom vzťahu k remitentovi.“

50. Nad rámec uvedeného zvýrazňuje krajský súd, že ohľadom záväzkov vyplývajúcich zo zmenky možno vo všeobecnosti uviesť, že sa jedná o záväzky, ktoré sú abstraktné, a záväzok dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu majiteľovi zmenky je v zásade právne nezávislý od základného právneho pomeru. Takýto záväzok zo zmenky má samostatnú právnu povahu a existenciu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obo 21/2012, podľa ktorého „Pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé od základného právneho pomeru. Majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Záväzok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom než predložením prvopisu zmenky, ktorá ak spĺňa formálne náležitosti, zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na jej zaplatenie“. Ak žalovaní namietali oprávnenosť akéhokoľvek nároku žalobcu a existenciu kauzy zmenky, je potrebné poukázať na ustálenú právnu prax a judikatúru, v zmysle ktorej dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti kauzálnych námietok zaťažuje žalovaného (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo 2383/98). Zo strany žalobcu postačuje preukázanie pohľadávky zo zmenky listinou, ktorej formálne náležitosti upravuje hmotné právo (Zákon zmenkový a šekový).

51. V prejednanom prípade potom platí, že žalobca svoju uplatnenú pohľadávku zo zmenky preukázal už tým, že predložil zmenku, ohľadom ktorej bolo ustálené, že zmenku žalovaní podpísali v pozícii zmenkového avala. Za tejto situácie, kedy pohľadávku žalobcu na zaplatenie zmenky treba mať za preukázanú, majú dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti námietok žalovaní. Zmenka samotná

je dostatočným dôvodom na vznik nároku na čiastku v nej uvedenú. Pokiaľ žalovaní namietali výšku dlhu voči žalobcovi, resp. výšku zmenkovej sumy, tak v tejto súvislosti je potrebné zvýrazniť abstraktnosť zmenkových záväzkov, ktorá znamená, že ak ide o zmenku platnú a pravú, má v zásade dlžník povinnosť zaplatiť majiteľovi sumu, na ktorú zmenka znie. Nie je k tomu nutné preukazovať nič iné, než je existencia zmenky samej. Nie je dôležité, prečo zmenka bola vystavená, aké dojednania sprevádzali jej vystavenie a uvedenie do obehu. Zmenkové záväzky sú prísnyimi záväzkami a predpokladá sa, že dlžník predloženú zmenku v platobnom mieste pri splatnosti jej majiteľovi bez ďalšieho zaplatí. Ak platne vznikne zmenkový vzťah, stáva sa vzťahom celkom samostatným, ktorý existuje, mení a vyvíja sa bez väzby na záväzkové vzťahy, ktoré vyvstali pri jeho vzniku. Zmenka preto stelesňuje v sebe povinnosť zaplatiť určitú konkrétnu pohľadávku, pričom do zmenky je inkorporovaný abstraktný záväzok zaplatiť peňažnú čiastku. Zmenka je v právnej teórii obvykle definovaná ako dlžnícky dokonalý cenný papier, ktorým za predpokladu splnenia prísnych formálnych náležitostí vzniká priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný záväzok určitej osoby zaplatiť majiteľovi zmenky v určitom mieste a čase určitú peňažnú čiastku. Aj keď vystavenie zmenky sa spravidla opiera o určitý dôvod (kauzu), vzniká zo zmenky špecifický zmenkový právny vzťah, ktorého abstraktný charakter tkvie v tom, že právny dôvod (kauza) nie je pre jeho existenciu významný a zo zmenky nevyplýva. Zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Vlastník platnej zmenky má právo na vyplatenie zmenky a povinná osoba má právo sa brániť proti tomuto nároku. V tom prípade je však povinná uniesť dôkazné bremeno zániku zmenkového záväzku, teda či záväzok uložený touto listinou existuje alebo nie, čo sa však žalovaným nepodarilo, keďže v konaní neboli uvedené konkrétne tvrdenia, ani relevantné vyjadrenia k okolnostiam, ktoré by spôsobili zánik záväzku na zmenku plniť.

52. Čo sa týka procesnoprávných námietok žalovaných, uvádza krajský súd, že tieto boli rovnako vyhodnotené ako nedôvodné. Žalovaní namietali, že podľa pôvodného znenia ust. § 79 ods. 3, 4 OSP bol žalobca v prípade uplatnenia nároku zo zmenky proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa jeho vlastného vzťahu so žalovaným s tým, že ak nie je dokázaný opak, tak platí, že nárok zo zmenky proti takémuto žalovanému vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Vo vzťahu k týmto námietkam je namieste zvýrazniť, že otázka posúdenia uplatneného nároku žalobcu v kontexte žalovanými uplatnených námietok o ich spotrebiteľskom postavení bola vyčerpávajúcim spôsobom vyriešená v konaní pred súdom prvej inštancie, kde na základe predložených dôkazov a skutkových tvrdení žalobcu a ich právneho posúdenia okresný súd, ako už bolo krajským súdom konštatované, dospel k vecne správne záveru, že v danom prípade nárok uplatnený voči žalovaným, ktorí sú fyzickými osobami, nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V súvislosti s procesnoprávnymi námietkami žalovaných uvádza krajský súd, že ako dôvodnú nehodnotí ani námietku, že okresný súd nepriznal účinky prejavenej započítaciu prejavu žalovaných. Žalovaní sa domáhali kompenzačnej námietky odôvodnenej tým, že v dôsledku pasivity žalobcu mala byť spôsobená škoda, ktorú sa žalobca snažil preniesť na žalovaných. Vo vzťahu k takto uplatnenej kompenzačnej námietke je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vecne správne konštatoval, že táto námietka bola zo strany žalovaných uplatnená oneskorene až v rámci záverečného prednesu na pojednávaní, a preto na takúto námietku okresný súd nebol povinný prihliadať. Okresný súd pritom, ako bolo konštatované vyššie, sporové strany riadne poučil o sudcovskej koncentrácii konania v zmysle ust. § 153 CSP. V zhode so súdom prvej inštancie možno poukázať na skutočnosť, že na prejednanie až v rámci záverečného prednesu právneho zástupcu žalovaných uplatnenej hmotnoprávnej námietky započítania by bolo potrebné vykonať doplňujúce dokazovanie vo vzťahu k žalovanými započítanej protipohľadávke, čo by vyvolalo nevyhnutnosť odročenia pojednávania. Okresný súd tak bol oprávnený podľa úpravy ust. § 153 ods. 2 CSP na tento prostriedok procesnej obrany žalovaných neprihliadať.

53. Vo vzťahu k použitiu rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky dáva krajský súd do pozornosti Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 48/2012-25 zo dňa 28.3.2012, v ktorom ÚS SR okrem iného uviedol: „Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia.... Citovaný právny názor má relevanciu aj pre prerokúvanú sťažnosť...“

54. Po vykonaní odvolacieho prieskumu, vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaných krajský súd uzaviera, že napadnutý rozsudok okresného súdu je koherentný so zákonnou úpravou a je z neho zrejmé, že okresný súd poskytol odpoveď na všetky kľúčové otázky sporu, a preto nebol priestor pre

krajský súd na iný záver, ktorý bol samozrejme limitovaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, než aby rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu napriek odvolacím námietkam potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998) (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 345/2012-30 zo dňa 26.11.2012).

55. Krajským súdom bolo preto prístupné k potvrdeniu rozsudku okresného súdu tak v napadnutom výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správneho rozhodnutia podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Výrok o trovách konania nebol odvolaním žalovaných osobitne napadnutý a ako výrok závislý od výroku v merite veci bol preto pri potvrdení rozsudku okresného súdu rovnako potvrdený ako vecne správny.

56. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému tak bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešným žalovaným. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.